

ناشنیده‌هایی از «امام» درباره «زنان» (۴)

امام: اگر شما [بانوان] را کشاندند به ادارات، و بچه‌هایتان را به جاهایی که بچه نگهداری می‌کنند

سپردید، عقده در او پیدا می‌شود/ این عقده‌ها منشأ «همه یا اکثر» مفاسد است! / دزدیها،

آدمکشیها، خیانتها از این عقده‌ها پیدا می‌شود/ بچه‌ای که از مادرش جدا شد، پیش هر که باشد،

عقده پیدا می‌کند/ محبت مادری لازم دارد بچه

«ناشنیده‌هایی از امام خمینی و امام خامنه‌ای درباره «زنان» یک مجموعه هفت قسمتی است که توسط واحد پژوهشی «بیان معنوی»

گردآوری و گزیده شده و برای اولین بار منتشر و به نسل جوان و به ویژه بانوان ایرانی تقدیم می‌کند. قسمت سوم این مجموعه را در ادامه می‌خوانید:

امام خمینی | بچه‌ای که از مادرش جدا شد، پیش هر که باشد، عقده پیدا می‌کند/ عقده که پیدا کرد، مبدأ

بسیاری از مفاسد می‌شود / محبت مادری لازم دارد بچه/ شغل مادر همان شغل انبیاست، این شغل بزرگ را

در نظر مادرها کوچک کردند

مادرها مبدأ خیراند و اگر خدای نخواستہ مادری باشد که بچه را بد تربیت کند، مبدأ شرورند. یک مادر ممکن است که بچه را تربیت کند و خوب تربیت کند، و آن یک بچه یک امت را نجات بدهد و ممکن است که بد تربیت کند و موجب هلاکت یک امت بشود. مع الأسف در این طول سلطنت، اینها کوشش کردند که مادرها را از بچه‌ها جدا کنند. به مادرها تزریق کردند که بچه داری چیزی نیست، شما توی ادارات بروید. جدا کردند این بچه‌های معصوم را که باید تربیت بشوند از دامنهای مادر و بردند در پرورشگاهها و جاهای دیگر و اشخاص اجنبی، اشخاص غیر رحیم، آنها را تربیت می‌کردند، تربیت فاسد. بچه‌ای که از مادرش جدا شد پیش هر که باشد عقده پیدا می‌کند، عقده که پیدا کرد، مبدأ بسیاری از مفاسد می‌شود. بسیاری از این قتل‌هایی که واقع می‌شود روی عقده‌هایی است که پیدا می‌شود، و عقده‌ها بسیاری‌اش از این پیدا می‌شود که مادر از اولاد جدا باشد. او در یک جای دیگر؛ و او در یک جای دیگر، بچه کوچولو به مادر احتیاج دارد. مادر یک شغلی دارد که همان شغل انبیاست، این شغل بزرگ انبیا را در نظر مادرها کوچک کردند. اینکه اصلاً انبیا آمده‌اند، خدای تبارک و تعالی منت گذاشته است بر مردم به اینکه پیغمبر فرستاده است از خود مردم، تا اینکه تزکیه بکند بچه‌های مردم را. شغل انبیا این است که مردم را تزکیه بکنند، آدم بکنند، این همین است که مادر باید بکند، همین است که معلم باید بکند، همین است که دانشگاهها باید بکنند، از دامن مادر شروع می‌شود... (صحیفه امام، ج ۹، ص ۱۳۷ | ۲۶ تیر ۱۳۵۸)

امام خمینی | بچه‌ای که در پرورشگاه بزرگ شود، عقده پیدا می‌کند/ مبدأ یک عقده بزرگ، جدا کردن بچه

از مادر است / محبت مادری لازم دارد بچه

شما خانمها به طوری که حالا خودتان می‌گویید معلم هستید؛ دو شغل شریف دارید. شما خانمها دو تا شغل بسیار شریف دارید. یکی شغل تربیت فرزند، که این از همه شغلها بالاتر است. یک فرزند خوب شما اگر به جامعه تحویل بدهید، برای شما بهتر است از همه عالم ...

پس یک شغل، شغل تربیت اولاد است؛ که مع الأسف در آن حکومت طاغوتی این شغل را می‌خواستند از این مادرها بگیرند. تبلیغ کردند به اینکه زن چرا بچه داری بکند ... این شغل شریف را منحطش کردند در نظر مادرها؛ برای اینکه می‌خواستند که مادرها از بچه‌ها جدا بشوند، بچه‌ها را ببرند در پرورشگاهها بزرگ کنند؛ مادرها هم علی حده بروند یک کارهایی که آنها دلشان می‌خواهد بکنند و بچه در پرورشگاه وقتی

که بزرگ بشود، یک بچه‌ای که در دامن مادر بزرگ بشود نیست؛ عقده پیدا می‌کند. وقتی بچه در پرورشگاه و بدون مادر با اجنبی بخواند سر و کار داشته باشد و محبت مادر از سر او کم بشود، این بچه عقده پیدا می‌کند. بسیاری از این مفسده‌هایی که در جامعه واقع می‌شود، از این بچه‌هایی هستند که عقده دارند؛ از این انسانهایی هستند که عقده دارند. مبدأ یک عقده بزرگ، این جدا کردن بچه از مادر است. محبت مادری لازم دارد بچه. بنابراین، این شغل که شغل انبیا است و انبیا هم آمدند برای اینکه انسان درست کنند، این شغل اول شما هست؛ در اول تربیت بچه. و چون شما معلم هستید... (صحیفه امام، ج ۸، ص: ۹۰ | در جمع بانوان فرهنگی و معلم | ۲۱ خرداد ۱۳۵۸)

امام خمینی | بچه‌هایی که از دامن مادر جدا شده‌اند و در پرورشگاهها رفتند عقده پیدا می‌کنند/ این

عقده‌ها منشأ همه یا اکثر مفاسدی است که در بشر حاصل می‌شود/ دامن مادر بزرگترین مدرسه و بالاتر از

معلمی است

شما معلمین یک شغل بسیار شریف دارید که همان شغل الله است؛ همان شغل انبیاست... [اما] برای خانمها یک مطلب بالاتر است. و آن مطلب، تربیت اولاد است. شما گمان نکنید که اینها که همیشه از مادر بودن و از اولاد داشتن و از تربیت اولاد داشتن، اینها تکذیب می‌کنند! بد می‌دانند... و مطلب را یک مطلب بسیار پایی می‌گیرند اینها غرض صحیح دارند. اینها می‌خواهند از این دامن که بچه خوب می‌خواهد در آن تربیت بشود بچه‌ها را از این دامن دور کنند. بچه‌ها را از همان اول به پرورشگاهها بفرستند، زبردست دیگران، زبردست اجانب بچه‌ها را تربیت کنند. آنها می‌خواهند انسان درست نشود. دامن‌های شما دامن‌هایی است که انسان درست می‌کند. اینها می‌خواهند بچه‌های شما را از اینجا نگذارند با شما باشند و نگذارند انسان درست بشود.

بچه‌هایی که از دامن مادر جدا شده‌اند و در پرورشگاهها رفتند، اینها چون پیش اجنبی هستند و محبت مادر ندیده‌اند، عقده پیدا می‌کنند. این عقده‌ها منشأ همه مفاسدی است، یا اکثر مفاسدی است، که در بشر حاصل می‌شود. این جنگ‌هایی که پیدا می‌شود از عقده‌هایی است که در قلوب این خونخوارها هست. این دزدیها، این خیانتها، اینها اکثراً از عقده‌هایی است که در انسان هست. بچه‌های شما را اگر از شما جدا کردند، به واسطه نداشتن محبت مادر، عقده پیدا می‌کنند؛ به فساد کشیده می‌شوند. مأمورند اینها، مأمور بودند این دستگاه [رژیم سابق] به اینکه بچه‌های ما را به فساد بکشند؛ از آن اول نگذارند در یک دامن محبت بزرگ بشود، تربیت بشود تا عقده پیدا بشود.

...دامن مادر بزرگترین مدرسه‌ای است که بچه در آنجا تربیت می‌شود. آنچه که بچه از مادر می‌شنود غیر از آن چیزی است که از معلم می‌شود. بچه از مادر بهتر می‌شود تا از معلم. در دامن مادر بهتر تربیت می‌شود تا در جوار پدر؛ تا در جوار معلم. [این] یک وظیفه انسانی است، یک وظیفه الهی است، یک امر شریف است؛ انسان درست کردن است .. موظفیم ما که انسان درست کنیم، انسان است که می‌تواند جلوی مفاسد را بگیرد، انسان است که به حال مستضعفین نظر دارد، انسان است که از حال مستضعفین متأثر می‌شود... (صحیفه امام، ج ۹، ص ۲۹۲-۲۹۴ | سخنرانی در جمع معلمان | ۲۷ مرداد ۱۳۵۸)

امام خمینی | درست شدن کشور مرهون شما مادرهاست/ فضیلت بانوان به بچه‌ها بستان سرایت می‌کند و

اولاد بافضیلت کشور را درست می‌کند/ اگر شما را کشاندند به ادارات، [و] بچه‌هایتان را به جاهایی که بچه

نگهداری می‌کنند [سپردید]، عقده در او پیدا می‌شود/ این عقده‌ها منشأ همه یا اکثر مفاسد است! / دزدیها،

آدمکشیها، خیانتها از این عقده‌ها پیدا می‌شود

فضیلت بانوان در درجه اول از اهمیت است؛ برای اینکه فضیلت بانوان به این بچه‌هایی که در دامن نشانده‌اند سرایت می‌کند. آن مقداری که فضیلت از بانوان سرایت به اطفال و بچه‌ها می‌کند، آن مقدار در مدارس حاصل نمی‌شود. بچه‌ها آن علاقهای که به مادر دارند به هیچ

کس ندارند. آن چیزی که از دهان مادر و از زبان مادر می‌شنوند در قلبشان ثابت می‌ماند. در جاهای دیگر به اینطور ثبوت ندارد؛ نقش نمی‌بندد. اگر مادرها مادرهای بافضیلت باشند، اولادهای بافضیلت تحویل می‌دهند. اولاد بافضیلت کشور را درست می‌کند. درست شدن کشورها مرهون شماهاست. مرهون شما مادرهاست. خرابی و آبادی کشورها تابع شماهاست. اگر شما به ملت تحویل دادید، بچه‌های بافضیلت بچه‌هایی که از اول در دامن شما خوب بار آمده‌اند، کشور شما آباد می‌شود؛ از دست اجانب نجات خواهد پیدا کرد.

و اگر در دامن شما نگذاشتند بچه‌هایتان بمانند؛ شما را کشانند به ادارات؛ بچه‌هایتان را به جاهایی که بچه‌نگهداری می‌کنند، بچه‌ها را از خود که جدا کردید، این عقده در او پیدا خواهد شد. بچه‌ای که تحت تربیت مادر نباشد، محبت مادر را نچشد، عقده پیدا خواهد کرد. این عقده‌ها منشأ همه مفاسد است. دزدیها از این عقده‌ها پیدا می‌شود؛ آدمکشها از این عقده‌ها پیدا می‌شود؛ خیانتها از این عقده‌ها پیدا می‌شود. این عقده‌ها از این پیدا می‌شود که این بچه لطیف ظریف زود متاثر محتاج به محبت مادر از مادر گرفته بشود، در یک جایی دیگر، پیش یک اشخاصی که اجنبی هستند از این بچه، و معقول نیست که یک نفر اجنبی با این بچه محبتش مثل محبت مادر باشد، آنجا تربیت بشود. اینها عقده پیدا می‌کنند. تمام مفاسدی که برای یک مملکت پیدا می‌شود، یا اکثر مفاسد، از این عقده‌ها پیدا می‌شود. کوشش کردند به اینکه این مسئله را ... عملی‌اش کنند. بچه‌های لطیف و ظریف را از دامن محبت مادر جدا کنند و در یک جایی تربیت کنند. تربیت‌هایی که خودشان می‌خواهند. اینکه خانمها را بازی می‌دهند می‌گویند که خیر، چرا ما بنشینیم تو خانه تربیت بچه بکنیم، ما هم باید برویم در جامعه وارد بشویم، ما هم برویم در چه بشویم، این اگر نظر صحیح داشتند، خیلی اشکال نداشت؛ لکن نظر اینها نظر فاسد بود. (صحیفه امام، ج ۷، ص ۴۴۵ | ۲ خرداد ۱۳۵۸)

امام خمینی | بچه‌ها از اول که در دامن مادر نباشند عقده پیدا می‌کنند و اکثر مفاسد از این عقده‌هایی است که بچه‌ها پیدا می‌کنند / می‌خواستند بانوان را به ادارات بکشند که بچه‌ها را از دامن مادر جدا کنند [تا عقده پیدا کنند]

شما بانوان که در این نهضت شرکت داشتید، و خداوند شما را حفظ کند، از این به بعد هم در این نهضت شرکت کنید و این نهضت را به پیش ببرید. و مهم شما این است که اولادها را خوب تربیت کنید. بانوان را آن طور اینها می‌خواستند باشند که بچه‌هایشان از آنها جدا باشد، بانوان را بکشند به ادارات؛ نه برای اینکه اداره درست بشود؛ یکی اینکه ادارات را فاسد بکنند، یکی اینکه بچه‌ها را از دامن مادر جدا بکنند؛ و بچه‌ها از اول که در دامن مادر نباشند عقده پیدا می‌کنند و اکثر مفاسد از این عقده‌هایی است که بچه‌ها پیدا می‌کنند. شما بچه‌های خودتان را خوب حفظ کنید، بچه‌های خودتان را خوب تربیت کنید. این بچه‌ها هستند که کشوری را نجات می‌دهند. در دامن شما اینها اسلامی بار بیایند، در دامن شما اینها با فضیلت بار بیایند، با ایمان بار بیایند، تا در این مملکت بتوانند خدمت بکنند. (صحیفه امام، ج ۸، ص ۳۵۵ | ۱۰ تیر ۱۳۵۸)

امام خامنه‌ای | زنانی که به خاطر «فعالیت‌های خارج از خانواده» از «آوردن فرزند» جلوگیری می‌کنند خلاف طبیعت بشری و زنانه خود اقدام کرده‌اند؛ خداوند به این راضی نیست! / زنانی که برای کارهای دیگر، فرزند خود را از پرورش در آغوش مهر مادری محروم می‌کنند، به ضرر «فرزندشان، خودشان و جامعه» اقدام کرده‌اند؛ اسلام این را اجازه نمی‌دهد!

از جمله وظایفی که برعهده‌ی زنان در داخل خانه و خانواده است، مسأله‌ی تربیت فرزند است. زنانی که به خاطر فعالیت‌های خارج از خانواده، از آوردن فرزند استکفاف می‌کنند، برخلاف طبیعت بشری و زنانه‌ی خود اقدام می‌کنند. خداوند به این راضی نیست. کسانی که فرزند و تربیت

فرزند و شیردادن به بچه و در آغوش مهر و عطوفت بزرگ کردن فرزند را برای کارهایی که خیلی متوقف به وجود آنها هم نیست، رها می‌کنند، دچار اشتباه شده‌اند. بهترین روش تربیت فرزند انسان، این است که در آغوش مادر و با استفاده از مهر و محبت او پرورش پیدا کند. زنانی که فرزند خود را از چنین موهبت الهی محروم می‌کنند، اشتباه می‌کنند؛ هم به ضرر فرزندشان، هم به ضرر خودشان و هم به ضرر جامعه اقدام کرده‌اند. اسلام، این را اجازه نمی‌دهد. یکی از وظایف مهم زن، عبارت از این است که فرزند را با عواطف، با تربیت صحیح، با دل دادن و رعایت و دقت، آن چنان بار بیاورد که این موجود انسانی - چه دختر و چه پسر - وقتی که بزرگ شد، از لحاظ روحی، یک انسان سالم، بدون عقده، بدون گرفتاری، بدون احساس دلت و بدون بدبختی‌ها و فلاکت‌ها و بلایایی که امروز نسل‌های جوان و نوجوان غربی در اروپا و آمریکا به آن گرفتارند، بار آمده باشد. (بیانات رهبر معظم انقلاب در اجتماع زنان خوزستان؛ ۲۰/۱۲/۱۳۷۵)

